

**Τρίμηνη
έκδοση
του Συλλόγου
Διχωριτών
Δωρίδας**

ΚΩΔΙΚΟΣ 6506

Διχώρι (Κωστάριτσα)

Αριθμός φύλλου 30 • Οκτώβριος - Δεκέμβριος 2009

Γραφεία Συλλόγου: Τίγρητος 8, 157 72 Ζωγράφου - Τηλ. και Fax: 210 7779504 - Α.Φ.Μ. 099027178

**Το Διοικητικό Συμβούλιο
του Συλλόγου Διχωριτών
Σας εύχεται ολόψυχα
καλά Χριστούγεννα
και ο καινούργιος χρόνος
να μας έχει υγιείς
και ευτυχισμένους!**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΩΝ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου με την επωνυμία « ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΧΩΡΙΤΩΝ Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1936» προκηρύσσει εκλογές για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής για διετή θητεία.

Η ημερομηνία διεξαγωγής των αρχαιρεσιών για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής ορίστηκε η 31η Ιανουαρίου 2010, ημέρα Κυριακή από ώρα 08.00 μέχρι 19.00 στο χώρο των γραφείων του Συλλόγου μας, οδός Τίγρητος αρ.8 Ζωγράφου.

Οι γραπτές αιτήσεις υποψηφιότητας για το Δ.Σ. ή την Ε.Ε. θα υποβληθούν προς το Διοικητικό Συμβούλιο μέχρι και την 27η Ιανουαρίου 2010.

Παράκληση για τη υποβολή υποψηφιοτήτων και κυριών καθώς κρίνεται επιβεβλημένη η συμμετοχή τους στο Δ.Σ. του Συλλόγου για την καλύτερη λειτουργία αυτού.

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος
Δ. Αλούπης

Ο Γ.Γραμματέας
Ι. Βελέντζας

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΚΟΠΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΑΣ

Σας περιμένουμε στην κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας που θα γίνει την **Κυριακή 24 Ιανουαρίου** και ώρα **10.00** στο **Δημοτικό Κινηματογράφο "ΑΛΕΚΑ"** στην πλατεία Γαρδένια Ζωγράφου.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Το Δ.Σ. προσκαλεί τους Διχωρίτες στην Ετήσια Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας το πρωί της **24ης Ιανουαρίου** και ώρα **10.00** στο **Δημοτικό Κινηματογράφο "ΑΛΕΚΑ"** στην πλατεία Γαρδένια Ζωγράφου.

**Επισκεφθείτε
το χωριό μας**

Σας περιμένει ο όμορφος ξενώνας μας

Τηλέφωνα κρατήσεων: Κουτσόπουλος Δημήτριος 6972115519.

Παρακαλούμε τους ενδιαφερόμενους να προσκομίσουν κλειστές προσφορές για το κατάστημα του Συλλόγου έως την **13 Ιανουαρίου 2010**.

Το Δ.Σ.

Ασφαλτόστρωση εσωτερικού δρόμου

Ολοκληρώθηκαν οι εργασίες ασφαλτόστρωσης του εσωτερικού δρόμου στο χωριό μας, από του Μαλά το ρέμα μέχρι το κάτω χωριό. Ευχαριστούμε τον κ. **Δήμαρχο Βασίλειο Νικολέτο** για την ουσιαστική συμβολή του καθώς και τον **Πρόεδρο του Τ.Σ Κουτσόπουλο Δημήτριο** που επί δεκαήμερο περίπου παρακολούθησε επιτοπίως την εξέλιξη των εργασιών.

«Τα παλιά χρόνια στην Κωστάριτσα»

Γιαννίτσα Τσιαπαρίκου

Θάνατος

Εκείνα τα χρόνια ο θάνατος χτυπούσε όλες τις ηλικίες. Πέθαιναν και πολλοί νέοι από φυματίωση, όλοι ανύπαντροι. Αυτούς τους πηγαίναμε για ταφή με ένα φλάμπουρα (ύφασμα άσπρο, κρεμασμένο σε κοντάρι). Αυτό γινόταν γιατί όταν παντρεύονταν είχαν πάντα ένα φλάμπουρα και τον τοποθετούσαν στην σκεπή του σπιτιού, στην κορυφή, πριν φτάσουν τα νιόγαμπρα. Όταν καταριόταν καμιά πετροκαταρούσα μανά το παιδί της έλεγε «μπα με μαύρο φλάμπουρα να σε πάω».

Όταν πέθαιναν νέοι άνθρωποι βούιζε το σπίτι και το χωριό από το κλάμα και τα μοιρολόγια και ράγιζαν οι καρδιές του κόσμου ακούγοντας τα.

Εορταστικά

Χριστούγεννα, Πρωτοχρονιά

Θα σας πω τώρα πώς περνούσαμε τα Χριστούγεννα. Όποιος μπορούσε οικονομικά αγόραζε ένα μικρό γουρουνάκι, το μεγάλωνε, ζύγιζε και ογδόντα οκάδες. Λέμε όποιος μπορούσε οικονομικά γιατί κόστιζε πολύ το φαί του γουρουνιού. Τα ταΐζαμε με μπομποτάλευρο. Το έσφάζαν την Πέμπτη δύο άντρες και αφού αφαιρούσαν όλα τα εντόσθια, έκοβαν το κεφάλι και τα πόδια και έπρεπε να παγώσει για να το γδάρουνε. Οι άντρες έκαναν μια τηγανιά με το συκώτι και κολατσίζανε και πίναν και τα ποτηράκια τους. Εμείς όλες οι γυναίκες νηστεύαμε όλη τη Σαρακοστή. Μετά οι γυναίκες παίρναμε τα άντερα του γουρουνιού, πηγαίναμε στη βρύση και τα πλέναμε, τα γυρίζαμε από την ανάποδη, όσα ήταν για λουκάνικα τα κόβαμε σε κομμάτια κανένα μέτρο περίπου, τα φουσκώναμε, τα δέναμε από τις δυο άκρες και τα περνούσαμε σ' ένα ξύλο και τα κρεμούσαμε να στεγνώσουν. Τα πλατιά άντερα τα γεμίζαμε, τα λέγαμε ματιές. Κόβαμε φιλά φιλά τα πνευμόνια, την καρδιά, πασιά, νεύρα, τα καβουρντίζαμε μαζί με πράσα και ρίχναμε και ρύζι με κανέλλα και τα βάζαμε στη γάστρα για να ψηθούν. Για όσους δεν ξέρουν γάστρα ήταν ένα σιδερένιο σκεύος σε σχήμα ομπρέλας, που το καίγαμε επάνω στη φωτιά και μετά σκεπάζαμε το ταψί και το βάζαμε στα αναμμένα κάρβουνα. Κατά τον ίδιο τρόπο ψήναμε και το ψωμί και όλα τα φαγητά του φούρνου. Ως για τις ματιές τις τρώγαμε γυρίζοντας πρωί πρωί από την εκκλησία. Πηγαίναμε νύχτα στην εκκλησία, χτυπούσε η καμπάνα και πηγαίναμε όλοι οι χωριανοί και σχόλαγε το ξημέρωμα.

Τα λουκάνικα τα γεμίζαμε με ψαχνό κρέας, πάλι καβουρντισμένο μαζί με πράσα και είχαμε ένα ειδικό χωνάκι κοντό και φαρδύ, τα κρεμούσαμε πάλι και ξεραίνονταν. Κρατούσαν ως και το Μάρτιο το κεφάλι και τα πόδια, τα ζεματούσαμε σε καυτό νερό να φύγει το τρίχωμα και τα καθαρίζαμε καλά και τα βράζαμε να κάνουμε πηχτή. Το δε λίπος το λιώναμε στο καζάνι και γίνονταν περίπου βούτυρο που το χρησιμοποιούσαμε σε πίτες, τηγάνισμα, τραχανά βραστό, σε

κουραμπιέδες. Καταναλώναμε ένα δοχείο μεγάλο, αλλά δεν είχαμε πρόβλημα πάχους γιατί καταναλώναμε πολλές θερμίδες. Το δέρμα το κόβαμε σε λωρίδες και το κάναμε τσαρούχια και τα φορούσαμε, γουρουνοτσάρουχα τα λέγαμε. Όταν λιώναμε το λίπος έμεναν μικρά κομματάκια καβουρντισμένα στο καζάνι, τα λέγαμε τσιγαρίθρες, να γλείφεις και τα δάχτυλά σου. Επίσης και από το κρέας βάζανε παστό σε δοχείο και το γέμιζαν με λίπος να το σκεπάζει για να κρατάει πολύ καιρό. Αυτοί που είχαν γουρούνι έπρεπε να δώσουν και ένα κομμάτι στο γείτονα που δεν είχε.

Αυτά γινόντουσαν τα Χριστούγεννα.

Την Πρωτοχρονιά στην Κωστάρτσα πάντα είχε χιόνια και πολλά μάλιστα. Την προηγούμενη έβγαιναν τα παιδιά και λέγανε τα κάλαντα σε όλα τα σπίτια να βγάλουν κανένα χαρτζιλίκι. Μερικοί αντί για λεφτά έδιναν κάστανα. Σε κάποιο σπίτι η νοικοκυρά κατέβηκε από τον καταρράκτη στο υπόγειο και τα παιδιά είπαν μακροστενεύει, για κάνα κάστανο θα πάει και όντως. Κάστανα είχαν και στο σπίτι τους.

Ο καταρράκτης ήταν σε μια γωνιά στο πάτωμα που είχαν κόψει ένα τετράγωνο κομμάτι ίσα ίσα να χωράει ένας άνθρωπος να κατεβαίνει με ξύλινη εσωτερική σκάλα και το κομμένο κομμάτι είχε στις άκρες του δυο λωρίδες δερμάτινες να ανοιγοκλείνει. Η μέθοδος αυτή ήταν για να κλείνει η πόρτα του υπογείου το βράδυ με μια σιδεριά, ώστε να μην μπορεί να ανοίξει κάποιος να κλέψει καμιά κατσίκα ή και οτιδήποτε και γι' αυτό ήταν ο καταρράκτης με την εσωτερική σκάλα.

Το πρωί πρωί πήγαιναν οι άνθρωποι στους συγγενείς με πιάτο με γλυκά, τυλιγμένο σε άσπρη πετσέτα και έλεγαν τα χρόνια πολλά και ευχές για ευτυχισμένη χρονιά. Στο πιάτο έβαζε πάλι η νοικοκυρά δικά της γλυκά και αν τύχαινε να μην πάει καλά η χρονιά λέγανε ότι κάποιος δεν έκανε καλό ποδαρικό.

Επίσης όλα τα βαφτιστήρια πήγαιναν στη νονά με το πιάτο να καλημερίσουν. Η νονά εκτός από τα άλλα είχε και την κουλούρα έτοιμη, πινελιασμένη με αυγό και κεντημένη διάφορα σχέδια με το ειδικό τσιμπιδάκι. Πήγαινα κι εγώ στην νονά μου την Καλλιόπη Καραγιώργου που είχαν το νερόμυλο και είχανε το πιο βαρύ γουρούνι. Η νονά μου ήταν αρχοντογυναίκα δεν είχε παιδιά. Η πρώτη της κίνηση όταν πήγαινα ήταν να βάλει την σχάρα με μπριζόλες χοιρινές να φάω και να μου γεμίσει το πιάτο μ' όλα τα συνηθισμένα που είπαμε τσιγαρίθρες, ματιές, κλπ., ήμουν και ορφανή βλέπεις και με λυπότανε. Δυστυχώς πέθανε στο γηροκομείο.

Την ημέρα αυτή γιόρταζαν οι Βασιλίδες και στο σπίτι τους εκτός από γλυκά και μπακλαβά και τηγανίτες που δεν έλειπαν από κανένα σπίτι, οι εορταζόμενοι είχαν το τραπέζι γεμάτο με πίτες, κρέας ψητό, κεφτέδες, τυρί και κρασί. Έβγαιναν οι άντρες επίσκεψη σ' όλους τους Βασιλίδες, έτρωγαν και τραγουδούσαν. Αντί για επίσκεψη το λέγαμε βγαίναμε βίζιτα. Σε όλες τις

γιορτές των αντρών γιόρταζαν τα σπίτια κατ' αυτόν τον τρόπο. Οι γυναίκες ούτε βίζιτα έβγαιναν ούτε γιόρταζαν στη γιορτή τους.

Φώτα

Των Θεοφανείων δεν είχαμε κανένα όνομα στο χωριό μας να γιορτάζει. Για να ανοίξει όμως η εκκλησία έπρεπε να πάει κάποιος ένα πρόσφορο. Ευτυχώς είχαμε έναν γαμπρό από την Αρτοτίνα με το όνομα αυτό και ζύμωνε η πεθερά του η Μελάκαινα πρόσφορο και το πήγαινε κι έτσι άνοιγε η εκκλησία.

Όταν θα βαφτίζαμε κάποιο παιδί μας έλεγε ο παππάς να βγάλετε Θεοφάνη γιατί αν δεν ήταν η Μελάκαινα Παπαδοπούλου δεν θα άνοιγε η εκκλησία. Έτσι βγάλαμε τον Φάνη τον Δαμαντή.

Πάσχα

Το Πάσχα καθώς ξέρουμε έχει 50 ημέρες σαρακοστή. Τα χρόνια εκείνα όλες οι οικογένειες νήστευαν. Περιμέναμε πότε να έρθει το Πάσχα να φάμε κανένα αυγό και λίγο γάλα. Το κρέας οι φτωχοί δεν μπορούσαν να το αγοράσουν.

Αφού έφτανε η μεγάλη εβδομάδα την Μεγάλη Πέμπτη φτιάχναμε κόλλυβα και πηγαίναμε στην εκκλησία για τις ψυχές που περιμένανε. Το βράδυ χτυπούσε η καμπάνα και πηγαίναμε στα δώδεκα ευαγγέλια με το λαδόφανο στο χέρι. Ήταν όλοι οι χωριανοί, γέμιζε η εκκλησία.

Την Μεγάλη Παρασκευή δεν τρώγαμε λάδι. Η μάνα μου έβαζε το ζουμί που βράζαμε το σιτάρι και λίγο σιτάρι μέσα και έβαζε και φασόλια και τα μαγείρευε. Αυτό το λέγαμε σιταροφάσουλο. Το βράδυ πηγαίναμε στον Επιτάφιο.

Ο παππάς ήταν χωριανός, Παπακώστας και για φαλτάδες είχαμε το δάσκαλό μας, χωριανός κι αυτός και τα δυο παιδιά του, που κάνανε διακοπές το Πάσχα, γιατί πήγαιναν γυμνάσιο στο Λιδωρίκι.

Στην Ανάσταση πηγαίναμε Κυριακή πρωί πρωί, νύχτα χτύπαγε η καμπάνα χαρούμενα και ακούγονταν ως το απέναντι χωριό. Στο Δάφνο ή αλλιώς Βοστινίτσα ήταν η καλύτερη Ανάσταση. Καθώς έχω αναφερθεί ήταν όλες οι αρραβωνιασμένες με τις μεγάλες λαμπάδες και τα ωραία φορέματα, όλα δώρα του γαμπρού. Όταν τελείωνε η εκκλησία βγαίναμε έξω και ανταλλάσαμε το Χριστός Ανέστη μεταξύ μας. Πηγαίνοντας στο σπίτι τσουγγρίζαμε τα αυγά που είχαμε βάψει από το Σάββατο και μετά τρώγαμε τη μαγειρίτσα από δικό μας κατσίκι. Το Πάσχα όλοι είχαμε κρατήσει ένα κατσίκι να σφάξουμε.

Το απόγευμα πηγαίναμε στην Αγάπη. Εκεί δίναν και παίρναν οι κουλούρες στα βαφτιστήρια. Η νονά είχε κάνει κουλούρα για τα βαφτιστήρια, καλοψημένη, κεντημένη με ένα ειδικό τσιμπιδάκι, που μας το έφτιαχνε ο σιδηρουργός και κάναμε διάφορα σχέδια πριν το βάλουμε να φουσκώσει, το πινελιάζαμε και με αυγό και ήταν πολύ εμφανίσιμες αυτές οι κουλούρες. Το παιδί παίρνοντας την κουλούρα φιλούσε το χέρι της

νουνάς και πήγαινε στο μαγαζί, έπαιρνε λουκούμι με νερό στο δίσκο και κερνούσε τη νουνά.

Διάφορα άλλα κοινωνικά

Γιατροί, πρακτικοί, γιατροσόφια

Το χωριό μας δεν είχε γιατρό. Είχε μόνο η Πενταγιού δυο παθολόγους, έναν αγροτικό στην Αρτοτίνα, τρεις το Λιδωρίκι, όλοι παθολόγοι. Όταν χρειάζονταν να έρθουν από το Λιδωρίκι ειδοποιούσαμε και ερχόντουσαν καβάλα στ' άλογά τους. Από την Πενταγιού πηγαίναμε και τους παίρναμε με τα ζώα μας.

Μετά εφαρμόζαμε κι ότι πρακτικά ξέρανε οι γονείς μας. Στο μεγάλο κρυολόγημα είχαν το ζεστοκόπημα στο στήθος και στις πλάτες ή με καβουρντισμένα πίτουρα μέσα σε σακουλάκια ή με πυρωμένο κεραμίδι. Έτυχε κι ο άντρας μου ν' αρρωστήσει το '60 το χειμώνα με μεγάλο πυρετό κι ήρθε από την Αρτοτίνα ο γιατρός Λαβίδας και μου είπε ξέρεις εσύ τώρα, κάψιμο εμπρός πίσω με κεραμίδα κι έτσι έγινε. Σε μια εβδομάδα καλύτερεψε και όταν ήρθαμε στην Αθήνα είδε ο γιατρός στην πλάκα που βγάλαμε ότι είχε περάσει ξηρά πλευρίτιδα. Ως για το γιατρό Λαβίδα τον σκότωσαν οι αντάρτες.

Όταν κάποιος είχε ψηλό πυρετό για πολλές μέρες πήγαιναν δυο άντρες στο βουνό στα Βαρδούσια και κάπου είχε το λεγόμενο κάρκανο, δηλαδή κάτι σαν πηγάδι το οποίο είχε κάτω πάγο και όπου κατέβαινε ο ένας και έβγαζε πάγο για να βάλουν στον άρρωστο, μάλλον στο κεφάλι.

Στο χωριό είχαμε έναν πρακτικό γιατρό, εγώ τον θυμάμαι γεροντάκι. Λεγόταν Σκούφης το παρατσούκλι του (Τσάμης), αλλά δε γνωρίζω αν είχε επιτυχίες. Επίσης ήταν ένας πρακτικός στην Αρτοτίνα, κάποιος Μασούρας. Το 1926 μίαν αδερφή της μάνας μου την τσίμπησε φίδι σε κάποιο χωράφι. Όπως ανέβαινε από τη μια πεζούλα στην άλλη πιάστηκε στο δέμα (τοίχο) να ανέβει και μέσα από τις τρύπες βγήκε φίδι και τη δάγκωσε στο δάχτυλο του χεριού. Φώναξε μια γειτόνισσα που ήταν δίπλα και με ότι schoiniά είχε δέσανε το χέρι σε πολλά σημεία, της το χάραξαν και κάποιος το βύζαξε και φωνάξανε το Μασούρα. Εκείνος μόλις ήρθε πρώτη του κίνηση ήταν να λύσει όλα τα δεσίματα. Τότε η θεια μου φώναξε η καρδούλα μου κι έτσι πέθανε και άφησε τα δυο τελευταία της παιδιά δώδεκα και πέντε χρονών.

Οι μανάδες μας έκαναν και κάτι γιατροσόφια. Όταν καμιά φορά στη ρίζα του ποδιού μας βγάλαμε κανένα γρομπαλάκι η μάνα μας έπαιρνε ένα αδράχτι, αυτό που γνέθαμε το μαλλί στη ρόκα για να γίνει κλωστή και το βράδυ με τα αστέρια πηγαίναμε σ' ένα σταυροδρόμι και το σταύρωναν τρεις φορές και λέγανε απόψε λούγγα κι αστέρια, αύριο ούτε λούγγα ούτε αστέρια. Λούγγα λέγαμε αυτό το γρομπαλάκι. Τώρα δεν μπορώ να το εξηγήσω ήταν να περάσει από μόνο του ή έπιανε το ζόρκι, πάντως περνούσε.

Επίσης όταν μάγκωνε η μέση μας λέγανε πέσανε τα πάκια μου και τράβαγαν το δέρμα δυνατά προς τα πάνω πολλές φορές και κάνανε και ένα έμπλαστρο από ρετσίνι από τα έλατα, που το είχαμε όλα τα σπίτια. Το ρετσίνι αυτό το κάνανε και καπάκι οι φυματικοί και το έπιναν. Το

ρετσίνι βρίσκεται στα ρούμπαλα από τα έλατα. Ξεχειλίζει γύρω γύρω σαν κρύσταλλο. Τα ρούμπαλα για όποιον δεν ξέρει είναι περίπου σαν τα κουκουάρια από τα πεύκα.

Και κάτι άλλο πρακτικό. Όταν μας πόναγαν τα κόκαλα κάτω από το στήθος λέγαμε πέσαν τα ψυχοκόκαλα. Ορισμένες γυναίκες κάνανε το γιατρό και βάζανε τα χέρια κάτω από το καπάκι δηλαδή στα κόκαλα και τραβάγανε προς τα πάνω και κολλούσανε και ποτήρια σαν βεντούζες και τα βγάζανε προς τα πάνω.

Βεντούζες παίρναμε όταν είχαμε κρυολόγημα και τα ποτήρια ήταν απαραίτητα. Για όσους νέους δεν ξέρουν τι είναι οι βεντούζες σ' ένα πιρούνι τυλίγουμε λίγο βαμβάκι, το δένουμε σφικτά με μια κλωστή και αφού βάλουμε σ' ένα φλιτζανάκι οινόπνευμα βουτάμε μέσα το βαμβάκι να ποτίσει και ανάβουμε κι από ένα ποτήρι να ζεσταίνεται και το κολλάμε στην πλάτη. Έχουμε έξι ποτήρια και τα εναλλάσσουμε πολλές φορές, στο τέλος μια εντριβή και κουκούλωμα ως το πρωί και είναι πολύ αποτελεσματικό. Ακόμη για τη γρίπη βράζαμε κρασί με καυτή πιπεριά και λίγη ζάχαρη για ρόφημα. Αυτά και πολλά άλλα πρακτικά χρησιμοποιούσαν εκείνα τα χρόνια.

Δεισιδαιμονίες, μεταφυσικά κλπ.

Στα χρόνια εκείνα οι άνθρωποι πιστεύανε σε ξωτικά και όλοι είχανε να πουν από ένα περιστατικό. Δηλαδή έλεγε κάποιος ξέρεις στο τάδε σημείο, τάδε ώρα είδα μια γυναίκα, περπάτησε προς το νεκροταφείο και ξαφνικά χάθηκε. Ξέρεις πέρασα από την Κάτω Βρύση και δεν έτρεχε το νερό, το κρατούσε το στοιχειό. Πάλι ξέρεις στον πλατύδρομο δώδεκα η ώρα το μεσημέρι οι νεράιδες χτυπάν την καμπάνα και καρμουζες. Ο πλατύδρομος είναι μετά τον Αϊ Γιώργη αρκετά πιο πέρα.

Εγώ όταν τα κουβέντιαζε η μάνα μου με μια θεια μου στα έντεκα μου χρόνια πολύ φοβόμουν. Έλεγε η μάνα μου ένα περιστατικό με τον αδελφό της το Θανάση τον Κουτσόπουλο. Όταν ήταν παλικάρι είχε πάει κυνήγι και εκεί που είπαμε στον πλατύδρομο ντουφέκισε ένα λαγό. Η πρώτη ντουφεκιά δεν τον σταμάτησε, ρίχνει και δεύτερη και πέφτει κάτω ο ίδιος χωρίς να μιλάει χωρίς να λαλάει. Τότε περνούσε πολύς κόσμος για τα χωράφια, ειδοποίησαν στο σπίτι, τον μεταφέρανε και η πρώτη δουλειά ήταν να φωνάξουνε τον παπά να τον διαβάσει. Έμεινε περίπου είκοσι ημέρες για να συνέλθει. Ποιος μπορεί να το εξηγήσει;

Έτυχε κι εγώ να περάσω κάποια φορά και να ακούσω τύμπανα. Φοβήθηκα αλλά μετά σκέφτηκα ότι ήταν όργανα που παίζανε και ακούγονταν από το Δάφνο.

Ένα ακόμη περιστατικό πριν από πολλά χρόνια μπορεί και σαράντα πέντε, του Αγίου Μηνά 11 Νοεμβρίου, είχε πάει ένα κοριτσάκι στην εκκλησία μαζί με τη γιαγιά του. Το κορίτσι ήταν στα δεκατρία του και γυρίζοντας το έπιανε το πόδι του κι άρχισε να κουτσαίνει. Την άλλη μέρα η γιαγιά πήρε ένα μεγάλο σκοινί και το έσερνε σ' όλο το δρόμο κι από εκείνο το χώμα έπρεπε να πιεί το παιδί, μήπως λέει και πάτησε στην τάβλα του. Τάβλα λέγαμε ένα κομμάτι υφαντό ύφασμα, το οποίο το στρώνανε να φάμε αν δεν βάζαμε τον σουφρά (τραπεζάκι). Δίθεν λέει πάτησε την τάβλα του έξω από δω και μετά διαπι-

στώθηκε ότι είχε μια αρρώστια στο κεφάλι.

Αστεία

Στα χρόνια των γονέων μας κάνανε και διάφορα αστεία που δεν τα παρεξηγούσανε. Κάποια φορά έτυχε να βρεθούνε μερικοί άνθρωποι στην πλατεία και πήρε ο ύπνος κάποιον. Δέσανε λοιπόν το schoini της καμπάνας στο πόδι του και με το που σηκώθηκε άρχισε η καμπάνα να χτυπάει.

Άλλη μια φορά το ίδιο άτομο όταν έφευγε από το επάνω χωριό έπρεπε να περάσει από κάποιο ρεματάκι δασοφυτεμένο με πολλά και μεγάλα πλατάνια. Τα βράδια αυτός φοβότανε και έτσι σχεδιάσανε ορισμένοι και κόψανε μια μεγάλη κολοκύθα, έκαναν παραθυράκια και μέσα άναψαν κεράκια να φωτίζει και το έβαλαν εκεί που ήταν το σκοτεινό σημείο για να φοβηθεί ο ταλαίπωρος.

Τα διάφορα αστεία που κάνανε δεν τα παρεξηγούσανε. Εξ' άλλου πώς να περάσει το περπάτημα δυο μερόνυχτα που πήγαιναν στην Σπερχειάδα, στην Ερατεινή, στην Άμφισσα να πάνε τα κάστανα να τα ανταλλάξουν με ελιές ή όπου αλλού έπρεπε να πάνε για δουλειές.

Παρατσούκλια

Όλοι οι χωριανοί εκτός από το επίθετό τους είχαν κι ένα παρατσούκλι. Ο πατέρας μου γραφόταν Λιάσκος Κωσταντίνος, στο παρατσούκλι Καραλιώτης. Ο πεθερός μου γραφόταν Τσιπαρικός, παρατσούκλι Κακλαμάνης, από Βλαχογιάννης Παπόρης και άλλος Βλαχογιάννης αδελφός Λούστρος, από Μπάμπαλης Παναόδωρος, από Ζαβορίτης Κακανέβας και ούτω καθεξής. Πού και πού κανένας να μην έχει παρατσούκλι. Τώρα από πού βγήκανε αυτά μόνο οι παλιοί ξέρανε αλλά πού να τους βρούμε. Μόνο για τον Παπόρη είπανε ότι κάπνιζε πολύ τσιγάρο και πήγαινε ο καπνός σαν το βαπόρι.

Πλούσιοι και φτωχοί

Στο χωριό οι πιο πολλοί ήταν φτωχοί. Σε κάπως καλύτερη κατάσταση ήταν οι τσοπάνηδες που είχαν τα ζωντανά τους και είχαν να προικίσουν και τα κορίτσια τους. Ένας τσοπάνος είχε οχτώ κορίτσια και μια χρονιά έτυχε να παντρέψει δύο με γαμπρούς τσοπάνηδες. Έδωσε πρόβατα στον έναν, έδωσε στον άλλον και του μείνανε μόνο δέκα και ο ένας συμπέθερος ήθελε να τα πάρει και ακούρευτα για να κερδίσει αυτός τα μαλλιά που τότε είχαν μεγάλη ζήτηση.

Επίσης είχα ακούσει ότι δυο τρεις γαλατάδες στην Αθήνα τοκίζανε λεφτά και στον έναν δεν είχαν να τον ξεχρεώσουνε και του δώσανε ένα χωράφι και ένα αμπέλι στο χωριό. Πλούσιοι ήταν και κάποιος που είχε βουστάσιο στον Ταύρο και απασχολούσε και πολλούς εργάτες, κάποιος που είχε μεγάλο ζαχαροπλαστείο στην Αθήνα, δυο αδέρφια που είχαν βουστάσιο στο Χαλάνδρι και ίσως και άλλοι που δε θυμάμαι.

Κλεψιές

Εκείνα τα χρόνια ο ένας με τον άλλον κλέβανε κι από ένα πρόβατο και το έτρωγαν μαζί οι φίλοι. Στα χρόνια της μάνας μου ένα παλικάρι συγγενής της μαζί μ' έναν άλλον πήγαν στο Δάφνο σ' ένα κοπάδι να κλέψουν. Ο τσοπάνος ήταν εκεί και αφού τους αντιλήφθηκε μέσα στη νύχτα και στο σκοτάδι φωνάζει τι είσαι μωρέ

άνθρωπος; Μίλησε βρε και θα σε σκοτώσω. Αυτός μιλάει δεν έβγαλε και μπαμ πάρ' τον κάτω. Τον φέρανε στο χωριό μας και ο πατέρας του έλεγε βρε Μήτρο εγώ σου είχα δικά σου έρμα για να φας γιατί μου τό 'κανες αυτό και χτυπούσε με τη γκλίτσα του.

Κάποιος άλλος πάλι είχε κλέψει ένα πρόβατο χωριανού μας. Αυτός από διπλανό χωριό. Πήγε λοιπόν ο δικός μας στην στρούγκα του τσοπάνου που έκανε τη δουλειά. Πήγε την ώρα που τυροκομούσε το γάλα και τον ρωτάει ήρθε κανένα πρόβατο μέσα στα δικά σου; Μπα του λέει ο άλλος και το σφαχτό ήταν επάνω στο έλατο κρεμασμένο.

Άλλος ένας στη Βοστινίτσα είχε πάει στο χωριό μας και κοιμήθηκε στον πεθερό μου. Τη νύχτα σηκώθηκε πήγε στο χωριό του έκλεψε μια προβατίνα και γύρισε πάλι στο χωριό μας και το πρωί βρέθηκε στο κρεβάτι του. Όταν τον κατηγορήσαν ως υπεύθυνο έλεγε ότι το βράδυ εκείνο έλειπε από το χωριό και δεν θα το πίστευαν αν δεν το βεβαίωνε κι ο πεθερός μου, ο οποίος ποτέ δεν φανταζόταν ότι μπορούσε να έχει γίνει κάτι τέτοιο.

Εγκλήματα

Όλο και δεν έλειπαν. Μπορεί να ήταν λίγα αλλά παντού γινόντουσαν. Ένας χωριανός μας είχε κάνει φόνο και κάθισε είκοσι χρόνια στη φυλακή. Αυτό το είχα ακούσει από τη μάνα μου, αλλά τα παραπέρα δεν τα ρώτησα. Τη γυναίκα του τη γνώρισα, έζησε πολλά χρόνια.

Κάποιος άλλος σκότωσε γιατί του πήραν την σειρά του στο χορό. Ίσως τότε να οπλοφορούσαν και ελεύθερα. Πάντως σε όλα τα χωριά άκουγες και εγκλήματα.

Ο ρόλος της γυναίκας

Η γυναίκα μεγάλωνε μέσα στα χωράφια, στις δουλειές του σπιτιού, στα αγώγια. Στο σπίτι όσο πιο προκομμένη ήταν τόσο πιο πολλές πεθερές τη θέλανε για νύφη και λέγανε στο γιο τους αυτή κάνει για μας. Να είναι όμως και παρθένα, αλλιώς την άλλη μέρα θα τη στέλνανε στη μάνα της.

Είχε μείνει κάποια γυναίκα έγκυος με τον άντρα της πριν παντρευτεί και τη Δευτέρα μετά το γάμο την πετάξαν έξω γιατί δεν είδαν το πολυπόθητο πουκάμισο που περίμεναν. Το έκανε βέβαια το παιδί και ζει και βασιλεύει.

Όταν παντρευόντουσαν οι γυναίκες ήταν σύζυγοι και νοικοκυρές. Διασκέδαση γι' αυτές δεν υπήρχε. Σε μαγαζί δεν πάταγε γυναίκα ούτε και το λόγο μπορούσε να πάρει δεν της το επέτρεπε ο άντρας της. Σε κάποια παρέα αντρών είχαν μια συζήτηση και στο τέλος ρωτάνε συμφωνούμε όλοι και ένας είπε εγώ θα ρωτήσω τη γυναίκα μου και τον κορόιδεψαν όλοι γιατί δεν τους άφηνε ο εγωισμός.

Οι γυναίκες μόνο σε κανέναν γάμο ή σε κανένα πανηγύρι αν πήγαιναν κι αν ήταν και τσοπάνισσα η γυναίκα θα ήταν στο βουνό με τα πρόβατα και ο άντρας όπου γάμος και χαρά ο τσοπάνος μπροστά. Ευτυχώς πριν από το '40 γινόντουσαν πολλοί γάμοι. Όλοι έπαιρναν γυναίκες από το χωριό. Λέγανε παπούτσι παλιοπάπουτσο και να 'ναι απ' το χωριό σου.

Οι γυναίκες εκείνα τα χρόνια ήταν όλες αγράμματες. Λέγαν οι πατεράδες ότι τα κορίτσια δεν χρειάζονταν γράμματα, δεν ήταν και υποχρεωτικό τότε το σχολείο.

Και άνθρωπος αγράμματος ξύλο απελέκτο και έτσι δεν ασχολούνταν με κοινωνικά θέματα. Εξ' άλλου δεν έμενε χρόνος κι από τις αγροτικές δουλειές και τα κοπάδια. Οι τσοπάνισσες όταν ήταν τα κοπάδια στα βουνά, μιάμιση ώρα μακριά πήγαιναν κάθε μέρα με το κατσαρόλι να πάνε φαί στον τσοπάνη. Κάποιος ρώτησε τι φαί έφερες γυναίκα; Του λέει λάχανα βραστά, λάχανα ψητά. Ψητά εννοούσε πίτα με χόρτα.

Όταν γεννιόντουσαν κορίτσια έπεφτε ο Θεός και τους πλάκωνε γιατί έπρεπε οι γονείς να δώσουν προίκα, αλλιώς δεν την έπαιρνε ο γαμπρός κι ένα γιούκο από προικιά. Γι' αυτό λέγανε όποιος δεν έχτισε σπίτι και δεν πάντρεψε κορίτσι δεν πιστεύει ότι και να του πεις.

Ως για τις δουλειές που έπρεπε να κάνουμε τα είπαμε. Αγρότισσες, αγωγιάτισσες, νοικοκυρές, μανάδες, όλα από το χέρι μας περνούσανε. Όπως είπα και προηγουμένως δέντρα με κλωνάρια ήμασταν!

Πόλεμος

Να πούμε για τον πόλεμο με Ιταλούς και Γερμανούς. Στα ορεινά χωριά δεν πατήσανε, όμως πολλές φορές ερχόντουσαν τα αεροπλάνα πάνω από το χωριό, κάτι μεγάλα, τα λέγαν Στούκας και τρέχαμε να κρυφτούμε. Έριξαν και δυο σπίτια με ρουκέτες. Στο Λιδωρίκι μπήκαν και το έκαψαν όλο, μόνο επάνω στην κορυφή άφησαν λίγα σπίτια και ένας γέρος δεν πρόλαβε να βγει έξω να γλυτώσει και τον έκαψαν μέσα. Όταν μάθαμε ότι καίγεται το Λιδωρίκι είπαμε ότι θα κάνουν γενική εκκαθάριση και προετοιμαζόμασταν και εμείς. Πάνω από το κάτω χωριό που έχει πυκνό δάσος ήταν μια σπηλιά και όλα τα κορίτσια του κάτω χωριού κουβαλήσαμε στην πλάτη τα προικιά μας και έμειναν εκεί ώσπου ξεκαθάρισαν τα πράγματα.

Το 1944 η Άμφισσα είχε Γερμανούς. Είχαν το αρχηγείο εκεί και εμείς δεν επιτρεπόταν να πάμε για να μην πούνε οι αντάρτες ότι πήγαμε να δώσουμε πληροφορίες για το που βρίσκονταν και το ίδιο και οι Γερμανοί. Έτσι ένα ολόκληρο καλοκαίρι το περάσαμε χωρίς λάδι. Αυτό το καλοκαίρι ένας εξάδελφος μου, Μέρμηγγας Παναγιώτης, που λόγω αριστερής ιδεολογίας τον είχαν φυλακή στου Χατζηκώστα τις φυλακές, αποφυλακίστηκε χάρη στις υπεράνθρωπες προσπάθειες της αδερφής του, της Ευτυχίας, η οποία τον ετοίμασε να τον στείλει στην Κωστώτσα. Του ψώνισε 5 οκάδες από όλα τα τρόφιμα, ρύζι, κριθαράκι, μακαρόνια, φασόλια, ρεβίθια, φακές, λάδι και τη βαλίτσα με τα ρούχα του. Έφυγε και όταν έφτασε στην Αράχωβα Πάρνασσου οι αντάρτες είχαν κόψει μια γέφυρα και δεν περνούσε αυτοκίνητο και πήρε μια σούστα και τα μετέφερε στην Άμφισσα και τα άφησε σε ένα γνωστό σπίτι. Ο άνθρωπος αυτός έπαιρνε τα δέρματα από τα σφάγια από τον άνδρα μου και ήρθε στο χωριό. Εν τω μεταξύ έφυγαν άλλα δυο αδελφια Καραφίνα για το χωριό και κατά τον ίδιο τρόπο μετάφεραν τα πράγματά τους και τα πήγαν στο ίδιο σπίτι. Δίπλα από την Άμφισσα είναι η Αγία Ευθυμία. Οι κάτοικοί της δεν είχαν πρόβλημα και μπορούσαν να πηγαινοέρχονται στην Άμφισσα.

Ο άντρας μου πήγε στο Γαλαξίδι να παραλάβει κάτι τρόφιμα που μας έστελναν σαν βοήθημα σαν ανταρτόπληκτοι που ήμασταν και συνα-

ντάει κάποιον από την Αγία Ευθυμία. Βρε τάδε του λέει θα βρούμε κανέναν στο χωριό σου να στείλουμε στην Άμφισσα να πάρει κάτι πράγματα; Λέει ο άνθρωπος πάμε και θα κοιτάξουμε. Αφού πήγαν και δε βρήκαν κανέναν του είπε πήγαινε μόνος σου και δε σου μιλάει κανείς.

Έτσι πήγε κι αυτός και καθώς πήγαινε με το μουλάρι για τον γνωστό του βλέπει έναν από το ψηλό χωριό, τον γνώριζε και τι ήταν να του μιλήσει, αυτός ήταν γερμανόφιλος. Ε καλώς τον Τσιαπαρίκο, πώς από δω; Να πάω να πάρω κάτι πράγματα. Πάμε πρώτα στο αρχηγείο να δώσεις μια ανάκριση. Βρε φύγε από δω, τι δουλειά έχω εγώ στο αρχηγείο; Πάμε του λέει και τον κατευθύνει εκεί. Οχτώ ημέρες κράτηση με αποτέλεσμα να πάρουν όλα τα πράγματα των τριών ανθρώπων από το γνωστό σπίτι. Μόνο το μουλάρι γλύτωσε κι αν δε μεσολαβούσε ένας που κι εκείνος ήταν με τους Γερμανούς ποιος ξέρει τι κατάληξη θα είχαμε. Όμως δεν έληξε το θέμα εκεί. Κινδύνεψε και από τους αντάρτες μετά και πάλι γνωστός του γνωστού τον βοήθησε. Εγώ ήμουν έγκυος στο πρώτο μου κορίτσι και στις μέρες μου. Λόγω της κατάστασης ήρθε η κουριά μου η Μαργαρίτα να κοιμηθεί σπίτι μας κι όπως κοιμόμασταν στο μπαλκόνι πρωί πρωί, νύχτα ήταν ακόμη, βλέπουμε να έρχεται ο ταλαίπωρος ο εξάδελφος κι έλεγε στη μάνα μου τι θα κάνουμε χωρίς το Γιώργο αν του συμβεί κάτι. Ως για τον ξάδερφο, έμεινε με αυτά τα ρούχα που φορούσε κι έβγαλε το καλοκαίρι με τον άντρα μου τα ρούχα. Όπως είπα λάδι δεν είχαμε ούτε για φάρμακο, έκανα πίτες μόνο με τυρί κι αυγά, ούτε να αλείψουμε το ταψί και μια φορά λέει ο άντρας μου, δεν την έκανες καλή την πίτα γυναίκα και πήρε το λόγο ο ξάδερφος και λέει τι θέλεις πίτα χωρίς λάδι γίνεται; Ούτε τρόφιμα είχαμε εκείνο το καλοκαίρι. Ας μην τα ζήσουν τα παιδιά μας αυτά.

Εμφύλιος πόλεμος

Να πούμε τώρα για τον εμφύλιο. Όποιος δεν το έζησε δεν ξέρει. Όπως και για την κατοχή, όποιος δεν την έζησε δεν ξέρει. Ότι και να πούμε στους νέους δεν πιστεύουν και πετάνε ολόκληρες φραντζόλες στα σκουπίδια. Ο κόσμος τότε δεν είχε ούτε για μια κουρκούτι, κουταλιές μετρούσαμε για λίγο κουρκούτι. Αλέσαμε και κάστανα και βελανίδια και κότσιλα που πετάμε όταν τρώμε τα ψημένα καλαμπόκια. Πέθανε πολύς κόσμος από την πείνα, ως και τα πόδια από τις κόττες μας πρηστήκαν αφού ζούσαν μόνο με χόρτα.

Όποιος είχε λεφτά πήγαινε με τα ζώα από το χωριό στο Αίγιο και φόρτωνε σταφίδα μαύρη να την πάνε με το δελτίο να περάσουν τις ημέρες. Η Σπερχειάδα είχε πολύ καλαμπόκι. Όποιος είχε λεφτά έστελνε εμάς τους αγωγιάτες και τους φέρναμε καλαμπόκι. Όμως από τη μια μέρα στην άλλη όλο και ακριβότερο γινόταν. Έφτασε μια οκά ένα χιλιάριο. Τότε υπήρχε μεγάλη έλλειψη για αλάτι, δεν είχαν να αλατίσουν το τυρί οι τσοπάνηδες και ο άντρας μου (Γιώργος Τσιαπαρίκος) πήγαινε στο Μεσολόγγι και φόρτωνε αλάτι και το πήγαινε Σπερχειάδα για αντάλλαγμα. Είχε φτάσει ως τη Νομβριακή. Πήγα κι εγώ δυο τρεις φορές εκεί. Πήγα και μια φορά στο Λιανοκλάδι, με τα εξάδελφια μου Θεόδωρο Σούσουλα και το Νίκο Μουρκούση κι εγώ τραγουδούσα το τραγούδι:

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

Ψυχολόγος, Πτυχιούχος Παντείου Πανεπιστημίου αναλαμβάνει κατ' οίκον αξιολόγηση - αποκατάσταση παιδιών με μαθησιακές δυσκολίες, δυσλεξία, νοπτική στέρψη και διάχυτες αναπτυξιακές διαταραχές.

Τηλ. 210 6626126, 6974761428

**ΞΥΛΙΝΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΑΝΑΠΑΛΑΙΩΣΕΙΣ**

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Κιν.: 6972726392 • email:organopoios@yahoo.gr

Έκφραση

Λευκά είδη - δώρα

Δ. Ι. Κουτσοπούλου

Στύριων 8 - 157 71 Πλησίον Ι.Κ.Α.
Ζωγράφου - τηλ. 210 77 50 478

**ΕΞΟΧΙΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ
" ΤΟ ΜΑΝΤΡΙ "**

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΡΑΪΝΔΡΟΣ

ΒΑΡΔΟΥΣΙΩΝ 29 - ΤΕΡΨΙΦΟΕΑ ΓΛΥΦΑΔΑΣ
ΤΗΛ : 210 9623071 - Κιν : 6972 291873

**ΠΩΣ ΚΑΙ ΠΟΥ ΘΑ ΕΞΟΦΛΗΣΕΤΕ
ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ**

Υπενθυμίζουμε ότι τις συνδρομές σας μπορείτε να πληρώσετε με τους παρακάτω τρόπους :

α. Απευθείας στα γραφεία μας : Τίγρητος 8 (15772) Ζωγράφου τηλ : 2107779504 Δευτέρα - Τετάρτη - Παρασκευή από 19:00-21:00

β. Καταθέτοντας τη συνδρομή σας στο λογαριασμό του συλλόγου Τράπεζα EFG Eurobank Ergasias αρ.λογ/μού 0026-0178-85-0100242572 (Σ' αυτή την περίπτωση ειδοποιήστε μας τηλεφωνικά, από το βιβλιάριο και μόνο δεν φαίνεται ο καταθέτης).

γ. Στέλνοντας ταχυδρομική επιταγή στα γραφεία μας Τίγρητος 8 Ζωγράφου.

Παραλήπτης: Βασίλης Καραϊνδρος

Διχώρι

Περιοδική έκδοση Συλλόγου Διχωριτών
«Η Αγία Παρασκευή» 1936

Γραφεία Αθηνών: Τίγρητος 8 - 157 72 Ζωγράφου
Τηλ. / Fax: 210 7779504

Σύνταξη: Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Υπεύθυνος προς το Νόμο: Δημήτριος Αλούπης

Εμβάσματα: Σύλλογος Διχωριτών

Τράπεζα EFG Eurobank: 0026-0178-85-0100242572

Ετήσια Συνδρομή: 10 euro

Εκτύπωση: Γραφικές Τέχνες Σανιδάς
Ιωαννίνων 6 - 183 45 Μοσχάτο - Τηλ. 210 9414233

**ΤΙ; ΔΕΝ ΠΑΙΡΝΕΙΣ ΤΗΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΔΙΧΩΡΙ»;**

ΣΤΕΙΛΤΕ ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΑΣ
ΜΕ FAX ΣΤΟ 2107779504

ΟΝΟΜΑ :

ΕΠΩΝΥΜΟ:

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

ΠΟΛΗ: Τ.Κ.:

ΤΗΛ:

Εάν δέν έχεις FAX τότε πάρε τηλέφωνο
Δευτέρα - Τετάρτη απόγευμα
από 7μμ-9.30μμ στο τηλ. 2107779504

ΔΙΧΩΡΙΤΕΣ

προβάλλετε την επιχείρησή σας,
το επάγγελμά σας,
μέσω της εφημερίδας μας,
χωρίς κανένα κόστος.

Διχωρίτες
για υδραυλικές εργασίες,
έχουμε τον άνθρωπό μας

Αθανάσιος Κουτσιαύτης
ΥΔΡΑΥΛΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Τηλ. 210 - 9717941 Κινητό: 6977 328962

Διχωρίτες,

για τα ηλεκτρικά μας, έχουμε τον άνθρωπό μας:

Δημ. Ευαγγ. Αλούπης

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΔΕΙΑΣ Π-785

Βαρδουσιών 8 - Γλυφάδα 165 52

Τηλ. 210-9624801 - Κινητό: 6937 194745

REPLACE
ΕΙΔΗ ΕΝΔΥΣΗΣ

ELVIKA

Βαγγέλης Μουρκούσης

Μ. ΜΠΟΤΙΖΑΡΗ 97, ΑΙΓΑΛΕΩ ΤΗΛ.: 210 5311366, FAX: 210 5311367
Κιν.: 6937 290660 e-mail: replace@otenet.gr

ELVIKA

ΠΑΝΟΣ ΜΟΥΡΚΟΥΣΗΣ
Πρόεδρος & Δ/νων Σύμβουλος

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ & ΕΜΠΟΡΙΑ ΕΞΟΡΟΥΧΩΝ - ΕΙΔΩΝ ΕΝΔΥΣΗΣ
Κηφισού 32, 122 41 Αιγάλεω ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 210-53.11.366, Fax: 210-53.11.367, e-mail: elvika@otenet.gr

**ΦΑΡΜΑ
ΚΑΡΑΪΝΔΡΟΣ**

ΚΡΕΑΤΑ ΝΤΟΠΙΑ
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΜΑΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ 60 - ΑΝΩ ΓΛΥΦΑΔΑ
ΤΗΛ. 210 96.40.320

**ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ
ΠΕΝΘΗ**

- Έφυγε από κοντά μας, στις 15-10-2009, η Κυριακούλα Κουρεμέντζα, σύζυγος του τέως Προέδρου του Συλλόγου μας Αθανασίου Κουρεμέντζα. Τα θερμά μας συλλυπητήρια στους οικείους της.
- Έφυγε από κοντά μας η Ευθυμία Σιώκου, σύζυγος Ξενοφώντος. Τα θερμά μας συλλυπητήρια στους οικείους της.
- Έφυγε από κοντά μας η Στέλλα Αλούπη, 63 ετών. Τα θερμά μας συλλυπητήρια στους οικείους της.

**Παραδοσιακή Ταβέρνα
Σιώκος**

Η παράδοση του καλού κρασιού
και φαγητού συνεχίζεται

Παλ. Πατρών Γερμανού 98

Βύρωνας- Ν. Ελβετία

Τηλ. 210 7663017

**ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΕΜΠΟΡΙΑ
ΦΡΟΥΤΩΝ & ΛΑΧΑΝΙΚΩΝ
ΤΡΟΦΟΔΟΣΙΕΣ ΠΛΟΙΩΝ -
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ - CATERING**
ΑΛΟΥΠΗ Π. ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ 1ο:

Γρηγ. Αυξεντίου 4, Ζωγράφου
Τηλ. 210 77 72 015

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ 2ο:

Μεναίχμου 3, Ν. Κόσμος
Τηλ. / Fax: 210 92 36 562

www.cocfruit.gr

e-mail: cocfruit@tpp24.gr

ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ

Να μας στέλνετε τις απόψεις σας, τα άρθρα σας, τα νέα σας, που θέλετε να δημοσιευτούν στην εφημερίδα μας.

Να μας γνωρίζετε τυχόν αλλαγή της διεύθυνσης που θέλετε να λαμβάνετε την εφημερίδα.

**ΖΗΡΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΑΝΤ/ΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ**

ΒΙΟΡΑΝ
ΠΡΟΣΟΦΕΙΣ-ΠΟΡΤΕΣ
ΠΑΡΑΘΥΡΑ
ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ
ΒΙΟΚΑΡΠΕΤ'S GROUP

ΒΙΟΡΑΝ Α.Ε.
ΠΡΟΣΟΦΕΙΣ -ΠΟΡΤΕΣ ΠΑΡΑΘΥΡΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ
ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ 442 ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΤΗΛ: 210 6394388 FAX: 210 6012633
ΚΙΝ: 6944 292672

συνέχεια από τη σελ. 5

«μην με στέλνεις μάννα στην Αμερική
εγώ θα μαραζώσω και θα μείνω εκεί
Γιώργο μου σ' αφήνω φεύγω μακριά
παν να με παντρέψουν μες στην ξενιτιά».

Μια φορά πήγαμε με τον άντρα μου σ' εκείνα τα χωριά με δυο ζώα. Ήταν πολύ μακριά ήθελες δυο μερόνυχτα να πας και να γυρίσεις. Στο γυρισμό νύχτωσε στη μέση του δρόμου και έπρεπε κάπου να μείνουμε ώσπου να ξημερώσει. Λέω στον συγχωρεμένο πάμε εκεί που έχει πολλά πλατάνια. Εκεί ήταν μια χαράδρα και τελικά μείναμε σε ένα χωράφι κάτω από μια συκιά. Στρώσαμε κλαδιά κάτω από τα τσουβάλια κι εμείς από πάνω. Όλο το βράδυ έβρεχε κι εκεί που είπα εγώ να πάμε κατέβασε ποτάμι. Θα πνιγόμασταν.

Τώρα για το αντάρτικο. Μας συγκέντρωναν και μας λέγανε να μη δι-νετε στο Στρατό ψωμί, ούτε και εξυπηρέτηση. Κάποια χρονιά, ήταν φθι-νόπωρο, διαδόθηκε ότι ο ΕΛΑΣ και ο ΕΔΕΣ ενώθηκαν. Ήρθε λοιπόν ο στρατηγός Βέιμος Παναγιώτης και γράφει τους άντρες στο ΕΔΕΣ, αφού τους είχαν οι άλλοι στον ΕΛΑΣ. Και ένα βράδυ που χάλαγε ο κόσμος από τη βροχή, Οκτώβριο μήνα, μπήκαν σ' ένα ακατοίκητο σπίτι, άναψαν φω-τιά να στεγνώσουν και δυο αντάρτες πήγαιναν νύχτα σπίτι σπίτι να παίρ-νουν τους άντρες να δώσουν εξηγήσεις. Τους ξυλοκόπησαν άσχημα. Ο άντρας μου τη γλύτωσε γιατί όταν πήγε κοιμόταν ο ανώτερος. Όταν ζύ-πνησε είπε να τον φέρουν και άρχισε τις εξηγήσεις. Λέει ο δικός μου, εσείς δεν είπατε ότι όντως ενωθήκατε; Δεν ξέραμε εμείς. Εδώ δεν ξέρα-τε εσείς, εμείς από πού να το ξέρουμε. Εν τω μεταξύ ο Βέιμος είχε στεί-λει ζώα στη Σπερχειάδα και έφερε τρόφιμα και τα έβαλε στο σπίτι του Βα-σίλη του Ασημακόπουλου. Εκείνο το βράδυ ήρθαν από Αρτοτίνα και ειδο-ποίησαν το Βέιμο να φύγουν. Οι αντάρτες πήραν τα τρόφιμα, τα φόρτω-σαν στα ζώα μας και έφυγαν. Οργάνωσαν άντρες και γυναίκες και κάθε οργάνωση είχε τα καθήκοντά της. Μας είπαν να φυλάμε σκοπιά σε κά-ποιο ψηλό σημείο ώστε να φαίνεται μακριά ο δρόμος μην τυχόν και έρ-χεται ο στρατός. Αν βλέπαμε να έρχεται να χτυπήσουμε την καμπάνα και να φύγουν όλοι από τα σπίτια τους, να μη μείνει κανείς εκτός από όποι-ον δεν μπορεί να περπατήσει. Μας είχαν εξηγήσει εκ των προτέρων ότι αν σας βρει ο στρατός θα σας αναγκάσει να μαρτυρήσετε που βρίσκο-νται οι αντάρτες και θα έχετε να κάνετε μαζί μας.

Και μια ωραία μέρα χτύπησε η καμπάνα, πήραμε τα όρη και τα βουνά, ούτε ψυχή στο χωριό. Δεν ξέραμε τίνας να φτιάξουμε και τίνας να χαλά-σουμε. Οι αντάρτες είχαν το αρχηγείο τους επάνω από το χωριό Δάφνο (Βοστανίτσα). Κάποια μέρα πήγε στο χωριό μια γυναίκα, την έπιασαν οι αντάρτες, την πίεσαν, μέχρι το σιδηροστέφανο της έβαλαν για να μαρ-τυρήσει ποιος ταΐζει το στρατό όταν περνάει και τα είπε όλα. Αυτή όταν την άφησαν έφυγε κατ' ευθείαν για Αθήνα. Οι δε αντάρτες ήρθαν το βρά-δυ στο χωριό μας και έβαλαν φωτιά σε πέντε σπίτια, δυο Ασημακοπου-λαϊκά, ένα Παπαγιάννη και δύο Αλουπαϊκά, ένα του Δήμου Αλούπη «Πρα-σοδήμου» και του «Αρχοντόβλαχου» του Κώστα Δ. Αλούπη. Τα παιδιά του κοιμόταν στο μπαλκόνι, ήταν καλοκαίρι και αφού μπήκε η φωτιά πρόλαβε η γιαγιά η Δήμω να τα κατεβάσει στην αυλή μαζί με τα στρωσίδια. Όλα τ' άλλα έγιναν στάχτη, έμεινε μόνο η γκλίτσα του και είπαν «καλό σημά-δι».

Τη νύχτα αυτή μαζέψανε πολλούς χωριανούς στην πλατεία, άντρες και γυναίκες. Πήγαν να βάλουν φωτιά και στο σπίτι του πεθερού μου (Τσια-παρικό Θανάση) και πήγε η πεθερά μου στην πλατεία και λέει στην κου-νιαδά μου Μαργαρίτα, έλα να βγάλουμε τα ζώα έξω θα κάψουν το σπίτι. Πάει η Μαργαρίτα και τους λέει κάψτε το, μόνο να πάρω τη φωτογραφία του αδελφού μου του Νίκου γιατί ήταν κι αυτός στο αντάρτικο και θα τρί-ξουν τα κόκαλά του κι έτσι το αφήσανε.

Αφού φύγανε νύχτα για Βοστανίτσα πήραν μαζί τους όλους όσους εί-χαν μαζέψει. Μετά από τρεις μέρες άφηναν λίγους λίγους κι όταν έμπα-ιναν στην πλατεία του χωριού, τα παιδιά του Κώστα του Αλούπη ρωτούσαν έναν έναν έρχεται ο πατέρας μας; Αυτόν τον κράτησαν μερικές μέρες και τον πήρανε και δεύτερη φορά και βοήθησαν αυτοί που μπορούσαν και δεν τον σκοτώσανε. Η αιτία ήταν ότι έδινε ψωμί στο στρατό.

Μετά απ' αυτά έφυγαν όλοι οι άνδρες για Αθήνα και σιγά σιγά και τα κορίτσια. Τα κορίτσια δεν ξαναγύρισαν, δούλεψαν, πήραν από ένα οικο-πεδάκι, βρήκαν και τους γαμπρούς και αποκαταστάθηκαν

συνέχεια στο επόμενο

ΣΥΝΔΡΟΜΗ - ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

εωργουσόπουλος Βασίλειος του Ευθυμίου	20
Θεοδωρόπουλος Σταμάτης του Δημητρίου	20
Αρβανίτης Γεώργιος του Πέτρου	20
Θεοδωρόπουλος Δημήτριος	20
Πιέρρου Παναγιώτα	10
Αρβανίτη Παναγιώτα και Μαρία	20
Καπέλος Κων/νος	50

ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Ενίσχυσαν το Σύλλογο και τους ευχαριστούμε

Κουρεμέντζας Αθανάσιος, εις μνήμη συζύγου του Κυριακούλας	500
Ασημακόπουλου Μαρία σύζ. Βασιλείου σε μνήμη Κουρεμέντζα Κούλας	150
Θεοδωρόπουλος Σταμάτης του Δημητρίου	30
Αλούπης Βασίλειος του Κων/νου	100
Σκούφη Παρασκευή	50
Αρβανίτης Γεώργιος, εις μνήμη Κουρεμέντζα Κυριακούλας,	50
Ταταλιά Νάτα, το γένος Γ.Κουτσοπούλου, για την Αγία Παρασκευή,	
σε μνήμη των γονέων της Γεωργίου και Μαρίας	30
Λιόση Ντίνα, το γένος Γ.Κουτσοπούλου, για την Αγία Παρασκευή,	
σε μνήμη των γονέων της Γεωργίου και Μαρίας	30
Καραγιώργος Γεώργιος	30
Αλούπης Βασίλειος του Κων/νου	200
Βελέντζας Ιωάννης του Δημητρίου	100
Καραίνδρος Βασίλειος του Παναγιώτη,	
σε μνήμη εξαδέλφης Στέλλας Αλούπη	100
Διαμαντής Αθανάσιος του Δημητρίου	200
Ανώνυμος	346
Αλούπης Δημήτριος του Ευαγγέλου,	
σε μνήμη Ιωάννη και Μαρίας Αλούπη	200
Μακρή Βασιλική το γένος Γ.Κουτσοπούλου, για την Αγία Παρασκευή,	
σε μνήμη των γονέων της Γεωργίου και Μαρίας	30

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ευχαριστούμε την Κα ΚΑΖΑΚΟΥ και το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Ζωγράφου για την παραχώρηση της αίθουσας του κινηματο-γράφου ΑΛΕΚΑ, για την Γενική Συνέλευση και την κοπή της πίτας του Συλλόγου μας, στις 24-1-2010.

Παρακαλούμε θερμά όλους τους χωριανούς να μας ενημερώνουν για κάθε κοινωνικό γεγονός που αφορά γεννήσεις, βαφτίσια, γάμους, θανάτους κ.ά.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

η τριώροφος οικία του Καραγιώργου Γεωργίου.

Ο τρίτος όροφος είναι τελειωμένος ενώ ο δεύτερος ημιτελής. Η οικία είναι κτισμένη σε οικόπεδο τριών στρεμμάτων περίπου. Τιμή 100.000 Ευρώ. Πληροφορίες στα Γραφεία του Συλλόγου.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΦΩΚΙΔΟΣ κ.κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ

Πρός

Τό Χριστεπώνυμο πλήρωμα τής καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία**» (Λουκ. 2, 14).

Αὐτό ὅμως πού ζητοῦν καὶ λαχταροῦν ὅλα τὰ ἀνθρώπινα στήθη εἶναι ἡ ψυχικὴ εἰρήνη, τὴν ὁποία δυστυχῶς χάσαμε μὲ τὴν παρακοή μας στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός δέν μᾶς ἐπλάσε νά πεθαίνομε ἀλλά νά ἀπολαμβάνομε χαρά, εἰρήνη καὶ ἀγάπη μέσα στόν χώρο τῆς Ἑδέμ. Κάνοντας κακὴ χρῆση τῆς ἐλευθερίας μας ξεπέσαμε ἀπὸ τὴν υἰοθεσία καὶ φέραμε τὸν θάνατο.

Ὅταν ὁ Ἀρχάγγελος ἐξόρισε τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν Παράδεισο, μᾶς ἔδωσε τὴν μονακριβὴ ἐλπίδα, ὅτι ἀπὸ Γυναίκα θὰ γεννηθεῖ ἐκεῖνος, πού ὡς Θεάνθρωπος θὰ νικήσει τὴν ἁμαρτία καὶ τὸν Θάνατο καὶ θὰ μᾶς ἐπανασυνδέσει μὲ τὸν Τριαδικό Θεό τῆς Ἀθανασίας, τῆς χαρᾶς, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς Ἀγάπης. Ὅταν δέ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ὡς εἶχε προφητεῦτε ἀπὸ τὸν Προφήτη Ἡσαΐα, ἐτέχθη ἐκ Παρθένου ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ὁ Ἑμμανουήλ, πού τὸ ὄνομα Ἑμμανουήλ σημαίνει «...**Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός...**» (Ματθ. 1, 23).

Τὸν ἐρχομὸν τοῦ στόν κόσμο τὸν ἀνγγειλαν οἱ στρατιῆς τῶν Ἀγγέλων μὲ τὸ «**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία**» (Λουκ. 2, 14) καὶ διερωτῶνται πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, γιατί αὐτὴ ἡ περιπόθητη εἰρήνη, τὴν ὁποία ἐψαλλαν οἱ Ἄγγελοι τὴν Ἁγία Νύκτα, πρὶν δύο χιλιάδες ἑννέα χρόνια, πού γεννήθηκε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, δέν ἔχει ἐπικρατήσει στόν ταλαιπώρο πλανήτη μας ἡ περιπόθητη εἰρήνη, γιὰ τὴν ὁποία συζητοῦν συνεχῶς παντοῦ;

Στόν Ὄργανισμό Ἠνωμένων Ἐθνῶν, εἰρήνη ὑπόσχονται οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κρατῶν καὶ εἰρήνη ἀπαιτοῦν τὰ εἰρηνιστικὰ κινήματα μὲ φωνές καὶ διαδηλώσεις σ' ὅλο τὸν κόσμο καὶ παρ' ὅλα αὐτὰ δέν ἐρχεται ἡ πολυπόθητος εἰρήνη, ἀλλά πολλαπλασιάζονται οἱ πόλεμοι.

Τὴν αἰτία πού δέν ἐπικρατεῖ ἡ εἰρήνη καὶ αὐξάνονται οἱ πόλεμοι τὴν ἔχει προσδιορίσει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Ὁ Κύριος εἶπε πρὸς τὸ Ἰσραὴλ καὶ κατ' ἐπέκταση σ' ὅλους τοὺς Λαοὺς «**ἐάν μὲ ἀκούσετε καὶ ἐφαρμόσετε τίς ἐντολές μου θὰ φάγετε, ἐν εἰρήνῃ, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς· ἐάν ὅμως δέν ἐφαρμόσετε τίς ἐντολές τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀγνότητος, τῆς ἀδελφοσύνης καὶ τῆς Ἀγάπης τότε θὰ ἀλληλοκαταστραφεῖτε ἀπ' τὸ σίδηρο καὶ τὴ φωτιά τῶν πολέμων**».

Ἀδελφοί μου, ἡ ἀπόκλιση τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ αἰτία πού δέν ἐπικρατεῖ εἰρήνη στόν κόσμο, δέν θέλουν τὸν Χριστό πού γεννήθηκε ὡς Θεάνθρωπος στό φτωχικὸ στάβλο, πού ἐξορίστηκε στὴν Αἴγυπτο ὡς πρόσφυγας, πού δίδαξε ρήματα ζωῆς αἰώνιου, πού δέν ἀπλώσε τὰ χέρια παρὰ μόνο νά θεραπεύει τὸν ἀνθρώπινο πόνο καὶ νά συγχωρεῖ τίς ἁμαρτίες μὲ τὸ «**ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ**» καὶ μὴ ξαναμαρτάνεις, παιδί μου, γιατί ἡ ἁμαρτία εἶναι πίκρα καὶ φαρομάκι.

Ὅσοι ζοῦν μὲ τὸν τρόπο πού συνιστᾷ τὸ Εὐαγγέλιο, ὁ Χριστός καὶ ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, αὐτοὶ ζοῦν σ' ὅλες τίς περιστάσεις, ἀκόμα καὶ στίς δύσκολες, τὴν ἀναφαίρετη ψυχικὴ εἰρήνη τὴν ὁποία κανεὶς δέν μπορεῖ νά μᾶς τὴν ἀφαιρέσει, γιατί εἶναι ἓνα δῶρο τοῦ Παναγίου Πνεύματος καὶ ὁ Χριστός ἐντὸς ἡμῶν «**εἶναι ἡ εἰρήνη ἡμῶν**». Δέν ἦλθε μὲ τὴν ἐνανθρώπισή του νά φέρει μιὰ ἐξωτερικὴ εἰρήνη, πού τὴν θέλουν οἱ ἄνθρωποι γιὰ νά ἁμαρτάνουν καὶ νά ἀσχημονοῦν, ἀλλά τὴν εἰρήνη τῆς ἐνόχου συνειδήσεως, πού συνδέεται πάντοτε ἀπὸ Χαρά καὶ Ἀγάπη. Γι' αὐτὸ ἐξομολογοῦμαστε, γι' αὐτὸ κοινοῦμε τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, γι' αὐτὸ σκορπᾶμε στοὺς μὴ ἔχοντες τὰ δῶρα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτὸ προσπαθοῦμε νά ζοῦμε, ἐν μετανοία, καὶ νά συγχωροῦμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο, γιὰ νά ζοῦμε τὴν εἰρήνη καὶ νά ἀκούγεται μέσα μας ὁ Ἀγγελικὸς ὕμνος τῶν Χριστουγέννων μὲ τὸ «**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ**».

Ἀδελφοί μου, «**στῶμεν καλῶς**» ἐάν θέλομε ἓνα καλλίτερο κόσμο μὲ λιγότερα δάκρυα καὶ μαυροφόρες, μὲ λιγότερους πολέμους καὶ δυστυχίες, μὲ λιγότερες φωτιές καὶ πλημμύρες καὶ μὲ περισσότερη δικαιοσύνη, ἀνθρωπιά καὶ εἰρήνη, πρέπει, σὺν Θεῷ, νά ἀλλάξομε τρόπο ζωῆς καὶ νά ἀκολουθήσομε τὸν εἰρηνοποιό τῆς Χαρᾶς καὶ τῆς Ἀγάπης. «**Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι μαθηταὶ ἐστέ ἐάν ἀγάπη ἔχητε ἐν ἀλλήλοις**» (Ματθ. 1,23).

Τὰ ἄπομα καὶ οἱ λαοὶ δέν ἀλλάζουν μὲ συντάγματα, βίαιες πράξεις καὶ πολεμικὲς ἐνέργειες, ἀλλά ἀλλάζουν μόνο ἂν γεννηθῇ μέσα τους ὁ Χριστός καὶ τὸ φωτοβόλο ἀστέρι πού ὀδήγησε τοὺς σοφοὺς τῆς Ἀνατολῆς νά προσκυνήσουν τὸν ἐνανθρωπήσαντα Υἱόν τοῦ Θεοῦ καὶ προσφέρουν τὰ δῶρα τῆς εὐλαβείας των.

Ἀδελφοί μου, κι ἐμεῖς ἄς μεταβοῦμε νοερῶς ἕως τὴν Βηθλεέμ, πού σήμερα Βηθλεέμ εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ὅπου σ' Αὐτὴ, σὲ κάθε Θεία Λειτουργία γεννιέται ὁ Χριστός καὶ ἀφοῦ γονυπετήσομε καὶ τὰ φετεινὰ Χριστούγεννα μπροστὰ στόν τεχθέντα Βασιλέα τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Εἰρήνης, νά τοῦ προσφέρουμε τίς ἁμαρτίες μας, ἀφοῦ ἄλλα δῶρα δικὰ μας δέν ἔχομε καὶ νά ζητήσομε τὴν Σωτηρία. Κι ἐκεῖνος πού εἶναι γεμᾶτος ἔλεος καὶ ἀγάπη γιὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς θὰ μᾶς πεῖ «**ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ**» καὶ ἀγωνισθεῖτε μὲ τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης καὶ νά εἰσθε βέβαιοι, πὼς τὸ φωτοβόλο ἀστέρι θὰ ὀδηγήσει τὸ πλοῖο τῆς ζωῆς μας μέσα ἀπὸ τὸ τρικυμιῶδες πέλαγος τοῦ βίου στόν λιμένα τῆς αἰωνιότητος, στὴν αἰώνια πατρίδα μας τὸν Παράδεισο.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, ἐμφορούμενος κι ἐγὼ ἀπὸ τὰ συναισθήματα κατάνυξης, ζεστασιάς, τρυφερότητας καὶ ἀγάπης ἀπὸ τὴν Ἑορτὴ τῆς γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου, εὐχομαι ὀλοφύχως σὲ ὅλους τοὺς πιστοὺς χριστιανούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας καλὰ καὶ εὐτυχισμένα Χριστούγεννα καὶ τὸ νέο ἔτος 2010 νά εἶναι εὐλογημένο ἀπὸ τὸν τεχθέντα Κύριο καὶ Θεό μας καὶ νά συνοδεύεται ἀπὸ τὰ δῶρα τῆς Χάριτος Του, πού εἶναι ἡ Χαρά, ἡ Εἰρήνη καὶ ἡ Ἀγάπη.

Μὲ πολλὴ Πατρικὴ στοργὴ καὶ ἀγάπη,

**Ὁ Ποιμὲν ἄρχης σας
† Ὁ ΦΩΚΙΔΟΣ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ**

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Αγαπητές φίλες, αγαπητοί φίλοι,
Συμπατριώτισσες καὶ Συμπατριώτες,

Ἡ Γέννηση τοῦ Θεανθρώπου ἀς αγγίξει καὶ φέτος μὲ μνήματα δύναμης, ἐλπίδας καὶ ἀγάπης ὅλον τὸν κόσμο.

Γιατί ὅλοι μας καὶ ὁ καθένας μας ξεχωριστὰ μπορεῖ καὶ πρέπει νά συνεισφέρει στο κοινὸ ὄραμα εἰρήνης, εὐτυχίας καὶ προόδου.

Στὴ δύσκολη ἐποχὴ πού ζοῦμε, τὸ μήνυμα τῶν Χριστουγέννων ἀς φωτίζει τὸ δρόμο μας, κάνοντας τὴν ἐννοια τῆς προσφορᾶς, πράξη καθημερινότητας, στὸν συνάνθρωπο ἀλλὰ καὶ στὴν Πατρίδα.

Τὸ 2010 νά εἶναι ἓνα ἔτος εἰρηνικὸ καὶ δημιουργικὸ γιὰ ὅλο τὸν κόσμο, μὲ υγεία καὶ προκοπή.

Εὐχομαι σὲ ὅλους χρόνια πολλὰ καὶ καλὰ.

**Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΦΩΚΙΔΑΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΗΜ. ΦΟΥΣΕΚΗΣ**

Αγαπητοὶ Συμπατριώτες,

Εὐχομαι ὁ καινούργιος χρόνος νά φέρει υγεία, εὐτυχία καὶ δύναμη δημιουργικότητας σὲ ὅλους μας.

Ὅλοι μαζί οφείλομε νά δουλέψομε γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ τόπου μας, γιὰ μιὰ καλύτερη, γιὰ μιὰ δικαιοτέρη κοινωνία, μὲ πίστη καὶ σεβασμὸ σὲ ἀρχές καὶ ἀξίες.

Πρωταρχικὴ μας δέσμευση γιὰ τὴ νέα χρονιά ἀς εἶναι τὸ δικαίωμα τῆς ἴσης ευκαιρίας γιὰ ὅλους !!

Καλὰ Χριστούγεννα καὶ Καλὲς Γιορτές!!

**ΑΦΡΟΔΙΤΗ Κ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΦΩΚΙΔΑΣ**

Ὁ Δήμαρχος Βαρδουσιῶν Βασίλειος Κ. Νικολέτος

ἐνόψει τῶν εορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἑτους εὐχεται σὲ ὅλους τοὺς Βαρδουσιώτες Υγεία, Εὐτυχία, Προκοπή καὶ Χρόνια Πολλὰ.

Δημότισσες καὶ δημότες,

αγαπητές φίλες καὶ φίλοι τοῦ Δήμου Λιδωρικίου

Γιὰ τίς Ἁγίες ἡμέρες τῶν Χριστουγέννων σας εὐχομαι ὀλόψυχα Χρόνια Πολλὰ καὶ Καλὰ.

Γιὰ τὸ νέο ἔτος 2010 εὐχομαι υγεία, εἰρήνη καὶ δημιουργία μέσα σὲ μιὰ κοινωνία πιο ἀνθρώπινη, πιο ἀληθινή, μὲ πιο ἀλληλέγγυες σχέσεις μεταξύ μας καὶ νά μας φέρει ὅλους πιο κοντὰ στὴν ἐπίτευξη τῶν στόχων μας γιὰ τὸ καλὸ τοῦ καθενὸς ἀτομικὰ καὶ οικογενειακὰ, τοῦ Δήμου μας καὶ τοῦ κόσμου γενικότερα.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΛΟΥΛΑΣ
ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΛΙΔΩΡΙΚΙΟΥ**

Στὴν ευμετάβολη ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, σθένος καὶ αισιοδοξία χρειάζονται ἰδιαίτερα κατὰ τίς δύσκολες περιόδους. Γιὰ τίς επικείμενες μεγάλες εορτὲς τῆς Χριστιανοσύνης, εὐχομαι σὲ ὅλες καὶ ὅλους τοὺς Συμπατριώτες Φωκίαι καὶ φίλους ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 2010 μὲ Υγεία, Προκοπή, Δύναμη νά ανταπεξέλθομε στίς κάθε εἶδους δυσχέρειες καὶ ἐνίσχυση τῆς νεολαίας μας. Ἀς μὴ λησμονάμε ὅτι «**ἀρχὴ καὶ τέλος, παλαιόθεν καὶ ὡς τώρα ὅλα τα θερία πολεμοῦν νά μας φάνε καὶ δὲν μποροῦνε τρῶνε ἀπὸ μας καὶ μένει καὶ μαγιά!**» Εἶθε ἡ μαγιά πού λείπει ὁ Μακρυγιάννης νά ξαναπλάσει σύντομα γιὰ τὸν καθένα μας καὶ τὴν πατρίδα τὸ μέλλον πού δικαιούμαστε καὶ μᾶς ἀξίζει...

Χρόνια Πολλὰ-Καλὴ Χρονιά

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΧΑΡ. ΦΛΩΡΟΣ
Τ. Νομαρχιακὸς Σύμβουλος
Πολιτευτὴς Ν.Δ. Νομοῦ Φωκίδας